

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/86/2018
Identifikačné číslo spisu:	3103899944
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3103899944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne 1/ Z., bývajúcej v D. a žalobkyne 2/ Z., bývajúcej v D., obe zastúpené JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Šoltésovej 346/1, proti žalovanej 1/ Z. bývajúcej v U. zastúpenej JUDr. Dagmar Matuškovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Búdková 12, žalovanej 3/ W., bývajúcej v Q., žalovanému 4/ J., bývajúcemu v U., žalovanému 5/ W., bývajúcemu v U., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 7 C 101/2003, o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. septembra 2016, sp. zn. 5 Co 288/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej 1/ o d m i e t a.

Žalobkyne 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. septembra 2016, sp. zn. 5 Co 288/2016 rozhodol o odvolaní napadnutom uznesení Okresného súdu Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. mája 2015, č. k. 7 C 101/2003-479 o náhrade trov konania tak, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., IV. potvrdil, vo výroku III. zmenil tak, že žalobkyne 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanej 1/ v rozsahu 100 % a vo výroku V. zmenil tak, že žalovaní 1/, 3/, 4/, 5/ sú povinní zaplatiť trovy konania štátu vo výške 126,08 eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Trenčín, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Odvolací súd ďalej rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkýňami 1/ a 2/ a žalovaným 3/, 4/, 5/.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Porušenie práva dovolateľky na spravodlivý proces malo spočívať v tom, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnomu záveru a vydal vo veci nesprávne arbitrárne rozhodnutie. Navrhla dovolaciemu súdu, aby v zmysle § 449 ods. 3 CSP napadnuté uznesenie vo výroku II. zmenil tak, že žalovaná 1/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobkýňam

1/ a 2/ v rozsahu 100 % a aby napadnuté rozhodnutie vo výroku III. zmenil tak, že žalobkyne 1/ a 2/ sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania štátu vo výške 126,08 eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Trenčín, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Alternatívne navrhla dovolaciemu súdu, aby v zmysle § 449 ods. 1 CSP rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobkyne 1/ a 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolaciemu súdu, aby dovolanie z dôvodu jeho procesnej neprípustnosti odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymedzené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (rozhodnutie 3 Cdo 236/2016, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 19/2017). V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. V preskúmvanej veci dovolateľka podala dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ CSP proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o náhrade trov konania. Keďže rozhodnutie o náhrade trov konania nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, konštatovať prípustnosť dovolania je v danom prípade vylúčené.

9. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovanej 1/ ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávosti.

10. Najvyšší súd považuje za potrebné nad rámec zákonom požadovaného rozsahu odôvodnenia uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uviesť, že ani dovolanie smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil alebo zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania, odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci, nie je procesne prípustné, keďže prieskum uznesenia o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP) dovolacím súdom je z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčený.

11. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.